

คำวันที่ ๒๒ เม.ย. ๕๖ คณะสัมมนา Leadership Forum for Health Professional Education Development
ถึงเครื่องบินการบินไทยที่สนามบินนานาชาติกระบี่

เป็นครั้งแรกที่ผมไปกระบี่ทางเครื่องบิน และเป็นครั้งแรกที่ผมได้สัมผัสสนามบินแห่งนี้ ซึ่งกว้างขวางใหญ่โต และเมื่อนั่งรถตู้ไปร้านอาหาร “เรือนไม้” และจากร้านอาหารไปหาดนพรัตน์ธารา ผมก็บอกตัวเองว่า จังหวัดกระบี่เปลี่ยนแปลงไปมาก หลังจากผมไปครั้งสุดท้ายเมื่อกว่า ๒๐ ปีมาแล้ว สมัยผมยังทำงานอยู่ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จุดเด่นของร้านอาหารเรือนไม้ คือเรือนไม้ไผ่ ที่หลังคาทรงสูงมุงด้วยไม้ไผ่สองชั้น คล้ายหลังคาไม้สักของภาคเหนือ ได้ถามได้ความรู้ว่าฝนตกน้ำไม่รั่ว และเขารับประกันอยู่ได้ ๑๐ ปี ไม่ไผ่มาจากกำแพงเพชร หลังคาแบบนี้ให้ความเย็นดีมาก เพราะปล่อยให้อากาศร้อนออกไปทางหลังคาได้ และทรงของหลังคาต้องสูงและมีความชันสูง มิฉะนั้นน้ำฝนจะรั่ว

ไม่ใช่เด่นเฉพาะเรือนไม้ไผ่ อาหารของร้านนี้ก็อร่อยด้วย เป็นครั้งแรกที่ผมได้กิน “หอยชักตีน” เฝอ ของชาวปักข์ใต้ หรือหอยหวานของชาวกรุงเทพ

เราไปขึ้นเรือที่หาดนพรัตน์ธาราไป ๑๐ นาทีก็ถึงท่าของโรงแรม ที่สะพานขึ้นเรือทำด้วยทุ่นลอยผูกติดกันอย่างดี แต่มันก็มีคลื่นเล็กน้อยต้องเดินทรงตัวให้ดี และตอนขากลับ บ่ายสี่โมงวันที่ ๒๔ เม.ย. น้ำลงและคลื่นแรง เดินยาก เจ้าหน้าที่ของเรือต้องมาช่วยพยุง

ผมนอนฟังความไพเราะของเสียงคลื่นตอนเช้ามีดของวันที่ ๒๓ และ ๒๔ ที่ระเปียงห้อง๑๒๖๔ ได้ฟังเสียงคลื่นและเสียงนกยางเขนร้องไพเราะจับใจ น่าจะเป็นครั้งแรกในชีวิต ที่ผมได้ฟังเสียงคลื่นประสานเสียงนกยางเขน

เช้าวันที่ ๒๓ ผมเดินออกกำลังที่ชายหาด ได้สูดอากาศบริสุทธิ์เข้าปอดลึกๆ และเดินข้ามเขาไปที่ฝั่งอ่าวนาง โดยที่ทางโรงแรมจัดทำบันไดและราวจับให้อย่างดี ปีนขึ้นและปีนลง ๑๐ นาที ก็ไปถึงฝั่งอ่าวนาง แต่ผมไม่ได้ไปเดินที่หาด ได้แต่ถ่ายรูปจากไกลๆ

ที่ฝั่งอ่าวนางผมไปเห็นแอ่งน้ำเสียที่ดำเป็นน้ำครำ และไหลออกทะเล ถามชาวบ้านว่าน้ำเสียมาจากไหนก็ไม่มีใครรู้ ผมนึกตำหนิทางผู้บริหารโรงแรมเซนต์ทารา ว่าละเลยไม่รู้จักเอาใจใส่การรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของธุรกิจโรงแรมของตน แบบเดียวกับที่ผมไปพบที่ชุมพร ตาม [บันทึกนี้](#)

ชายหาดส่วนที่เป็นของโรงแรมเซนต์ทารา เป็นเหมือนหาดส่วนตัว เพราะมาถึงได้ทางเรือ หรือเดินข้ามเขามาเท่านั้น

ขอฝากจากกระเป๋

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพุธที่ 12 มิถุนายน 2013 เวลา 00:00 น. -

และเขามียามคอยห้ามคนที่ไม่ใช่แขกพักที่โรงแรมเข้ามา เส้นหน้ของชายหาดนี้คือเกาะรูปร่างแปลกๆ

เช้าวันที่ ๒๔ ผมเดินออกกำลังกายภายในบริเวณโรงแรม ได้ขึ้นชมต้นไม้ และบรรยากาศ และได้ถ่ายภาพสวยงามให้ความสดชื่นอย่างยิ่ง

วิจารณ์ พานิช

๒๔ เม.ย. ๕๖

คัดลอกจาก <http://www.gotoknow.org/posts/538890>